II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2015/585,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2014,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä riskivakuusjaksojen määrittämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([1]) ja erityisesti sen 304 artiklan 5 kohdan neljännen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Riskivakuusjaksojen laskentakehyksen, jota määritysosapuolet käyttävät laskiessaan omien varojen vaatimuksia asiakkaisiinsa liittyviin vastuisiin nähden, olisi sovelluttava sekä sisäisen mallin menetelmää käyttäville laitoksille että vakioituja menetelmiä käyttävillä laitoksille. Siinä olisi myös otettava huomioon muutokset markkinaolosuhteissa, jotta se muodostaisi vakavaraisuuden kannalta järkevän lähestymistavan aiheuttamatta kuitenkaan kohtuutonta operatiivista rasitetta kyseisille laitoksille.

(2) Keskusvastapuolten käyttämien realisointiaikojen määritelmä ei vastaa identtisesti määritelmää riskivakuusjaksoista, joita määritysvastapuolet käyttävät laskiessaan omien varojen vaatimuksia asiakkaisiinsa liittyviin vastuisiin nähden, mutta substanssinsa puolesta ne vastaavan hyvin pitkälti toisiaan. Realisointiajoissa otetaan huomioon muutokset markkinaolosuhteissa sekä sopimusten ja liiketoimien sulkemisajat. Keskusvastapuolten arvioita realisointiajoista olisi sen vuoksi käytettävä riskivakuusjaksojen korvikkeina (proxy) laskettaessa määritysosapuolten omien varojen vaatimuksia asiakkaisiin liittyviin vastuisiin nähden.

(3) Realisointiaikojen käyttäminen varmistaisi myös sen, että kaikentyyppiset asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut keskusvastapuolten selvittämät tuotteet ja liiketoimet voidaan kattaa, ja siitä olisi myös se etu, ettei tätä delegoitua asetusta tarvitsisi päivittää joka kerta, kun keskusvastapuoli alkaa selvittää uudentyyppistä tuotetta tai liiketointa.

(4) Riskivakuusjaksoista poiketen keskusvastapuolten ilmaisemat realisointiajat sisältävät joskus lisäaikoja positioiden uudistamiseksi määritysosapuolelle, joka ei ole maksukyvytön. Koska nämä lisäajat liittyvät realisointiaikojen tarkoituksiin eikä niissä oteta huomioon eroja suhteessa määritysosapuolten riskeihin, niitä ei tarvitse lisätä riskivakuusjaksoihin, joita laitokset voivat käyttää omien varojen vaatimusten laskemiseen asiakkaaseen liittyviin vastuisiinsa nähden toimiessaan määritysosapuolina.

([1]) EYVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

(5) Sen varmistamiseksi, että tällaiset arviot ovat valvontaviranomaisten hyväksymiä, ainoastaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 88 alakohdassa määriteltyjen ehdot täyttävien keskusvastapuolten arvioimat realisointiajat olisi sallittava korvikkeina riskivakuusjaksoille, joita määritysosapuolet käyttävät laskiessaan omien varojen vaatimuksia asiakkaisiinsa liittyviin vastuisiin nähden.

(6) Koska riskivakuusjaksojen tarkoituksena on ottaa huomioon muutokset liiketoimien nettoutusryhmän markkina-arvossa ajanjaksolla, joka alkaa viimeisimmästä maksukyvyttömän vastapuolen kanssa toteutettavien liiketoimien nettoutusryhmää kattavan vakuuden toimittamisesta ja päättyy siihen, että liiketoimet suljetaan ja siitä aiheutuva markkinariski suojataan uudelleen, ja koska markkinat voivat olla suljettuina tiettyinä kalenteripäivinä, riskivakuusjaksot olisi ilmaistava pankkipäivinä. Näin varmistetaan, että kyseisiin liiketoimiin liittyvässä omien varojen vaatimuksessa otetaan täysin huomioon laitokseen riskivakuusjakson aikana kohdistuvat riskit. Tämän vuoksi olisi säädettävä, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 304 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi käytettävä riskivakuusjakson vähimmäisraja on 5 pankkipäivää eli pidempi kuin mainitussa artiklassa säädetty viiden päivän vähimmäisraja. Riskivakuusjakson vähimmäisraja olisi tällöin myös linjassa asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 6 luvun 6 jakson säännösten kanssa, jotka sisältävät vaatimukset sisäisen mallin menetelmän käytöstä.

(7) Lyhyempiä riskivakuusjaksoja, joita laitokset voivat soveltaa laskiessaan omien varojen vaatimuksia asiakkaaseen liittyviin vastuisiinsa nähden, voidaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 304 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti soveltaa ainoastaan silloin kun laitokset toimivat määritysosapuolina. Näin ollen sääntöjä riskivakuusjaksoista, joita laitokset voivat käyttää kyseisten säännösten mukaisesti, ei sovelleta tapauksissa, joissa laitokset laskevat omien varojen vaatimukset asiakkaaseen liittyviin vastuisiin nähden toimimatta määritysosapuolena kyseisten vastuiden osalta. Tämä pätee riippumatta siitä, soveltavatko laitokset sisäisen mallin menetelmää vai eivät ja ovatko asiakkaisiin liittyvät vastuut keskitetysti selvitettyjä vai eivät.

(8) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan pankkiviranomainen on toimittanut komissiolle.

(9) Euroopan pankkiviranomainen on järjestänyt avoimet julkiset kuulemiset teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ([1]) 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Nettoutusryhmän riskivakuusjaksot, joita laitokset voivat käyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 304 artiklan 3 ja 4 kohdan soveltamiseksi, määritetään tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

2. Jos asianomaiseen nettoutusryhmään kuuluu asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 88 alakohdassa määritellyn ehdot täyttävän keskusvastapuolen kanssa selvitettyjä liiketoimia, laitosten käyttämän riskivakuusjakson on oltava pidempi seuraavista:

a) viisi pankkipäivää;

b) nettoutusryhmään kuuluvien sopimusten tai liiketoimien pisin realisointiaika, jonka ehdot täyttävä keskusvastapuoli, jonka kanssa kyseiset sopimukset tai liiketoimet on selvitetty, on ilmaissut komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 153/2013 ([2]) 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan vi alakohdan mukaisesti.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan soveltamiseksi tapauksissa, joissa ilmaistu realisointiaika sisältää lisäajan positioiden uudistamiseksi määritysosapuolelle, joka ei ole maksukyvytön, kyseinen lisäaika on jätettävä pois laitosten riskivakuusjaksona käyttämästä ajasta.

3. Jos asianomaiseen nettoutusryhmään kuuluu liiketoimia, joita ei selvitetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 88 alakohdassa määritellyn ehdot täyttävän keskusvastapuolen kanssa, laitosten käyttämän riskivakuusjakson on oltava vähintään kymmenen pankkipäivää.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

([2]) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 153/2013, annettu 19 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä keskusvastapuoliin liittyviä vaatimuksia koskevien teknisten sääntelystandardien osalta (EUVL L 52, 23.2.2013, s. 41).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER